

րեցեալ տանց գրեալ է 5256. և բազում շուկ և կասկած երկիրդի անկեալ է ի վերայ ամենեցուն վասն ապստամբութեան զօրաց տաճկաց: (Հ. Իգն. Խաչատուրեան առ Հ. Անդրեաս և Հ. Յով- ձաննես [Սերաստացի?], 1752 յոչիս 30. Վ. Կեննես):

ձԷ.

Առաք զփոխվիլէճիոզն ամենայն մասամբք և հրովարտակօք. և կացոցին զմեզ սիվիզօս ի կողմանէ թագաւորութեան և ինգուիզիթօն՝ ի կողմանէ սանթօֆիցին, մերով տեսութեամբ և հրաւ մանաւ տպիլ ամենայն գրեանց հայոց ի բոլոր վէնէտիկեան իշխանութեան: (Մեյգոնեան առ Հ. Վրրանես, 1752 Սեպտ. 1. [Վ. Կեննեսիկ]):

ձԸ.

Վաղն հետ յօհանջանին զնամբ վանքն չերթօզայ, զարմանալի գեղեցկաչէն վանք է, այս վանքին հիմնարկօզն ազգէն հայոց յովանէ անուամբ¹. պատկերն հին պահեալ ունի յիշատակ նորա, մեծ բակին մէջ մին հաւուզ գոյ շատ գեղեցիկ չէն. անցեալ ամի հարցի քանի է ծախն 16 հազար ուսկութ և այլ ըստ կարգի: (Ստեփաննոս արեղայ առ Մեյգոնեան, 1752 Հոկ. 6. [Լիփօնեայ]):

ձԹ.

Ինքնայօժար կամօք նուիրեցի ի վէնէտիկ հայոց կրօնաւորաց բնակելոց ի կղզին սրբոյն դաւ զարու վանիցն զկազմուած եպիսկոպոսական զգ[ե]տոյցս, բայ ի թագէն, զոր ընծ[այեա]լ է իմ արքունի եկեղեցւոյն սրբոյն մարկոսի Աւետարանչին...: (Ակեցի Միկաս վրդ. արքեպս., յամիկ 1753 յաւուր մարտի. Վ. Կեննեսիկ):

ձԽ.

Ոչ որ փաշայ ընդդէմ դառնայ նորա², մինչև զթագաւորն իսկ ի հիացումն ածեալ է: Ջրու վանդակ այսմ կողման զքիւրտիւստանն պատերազմաւ ինքեան հնազանդեցոյց. և ի վերայ նոցա կացոյց փաշայ զոմն որ տայ ինքեան ամ ըստ ամէ չորս միլեօն, այսինքն է ութն հազար քէսէ. և անուն նորա հռչակեալ է յամենայն կողմն աշխարհի, և այժմ ել ի քաղաքէս ալայով հազար հինգ հարիւր մայր վրանաւ ի պատերազմ ի վերայ սինճար տաղին, որք նեղեն զերթեկեկս, և բաւ զում քսակս խոստացան տալ նմա զի մի եկեսցէ պատերազմաւ ի վերայ իւրեանց, բայց նա ոչ կամեցաւ: (Հ. Գեորգ առ Մեյգոնեան, 1753 ի մայիսի 3. ի պաղտատ խան):

ձԿ.

Կաթողիկոս Միկաս վարդապետն առ Աստուած փոխեցաւ, և զաղեքսանդր վարդապետն խաւրանեան³ զքաջ քարոզիչն սամաթիայու արարին կաթողիկոս, և գնալոց է յէջմիածին: (Հ. Ջաւրիս առ Մեյգոնեան, 1753 Յուլիսի 12. [Պոլիս]):

1. Սոյն ակնարկուած վանքը՝ «չերթօզայ» (= Կարթուսեան) կը գտնուի Բիզայէն 10 քիլոմետր հեռու գտնուող Գալչի կոչուած ձիթենիներու հովտին մէջ. հիմնադիրն է Պետրոս որդի Միհրանի անուամբ հայ վաճառական մը 1366-ին. Ուստի ո՛չ Յովնանես, ինչպէս սխալմամբ կ'ըսէ մեր նամակագիրը, որովհետեւ Լիփոնոյի պատմութեան մէջ չի կայ այդպիսի բան մը:

2. Աւէտի.
3. Աղեքսանդր Բ. Կաթողիկոս: